

РЕШЕНИЕ

№ 4145

гр. София, 20.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 46
състав, в публично заседание на 20.05.2014 г. в следния състав:
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Красимира Савова, като разгледа дело номер **11880** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 118, ал. 1 от КСО.

Образувано е по жалба от М. Л. С. от [населено място] срещу решение № Ро-842/13.11.2013г. на директора на ТП на НОИ-С.-град. В жалбата се твърди, че неправилно с посоченото решение е оставена без уважение жалбата срещу Разпореждане № [ЕГН] от 10.05.2013г. на Ръководителя на „Пенсионно осигуряване“, с което е изменена –намалена личната и пенсия за осигурителен стаж и възраст, считано от началната дата на отпускане на пенсията-01.12.2010г. Жалоподателката счита, че разпореждането е немотивирано с оглед посоченото в него основание за издаване-съставен КП№ 11 от 26.11.2012г. без да са изложени конкретни фактически основания за издаването му. Жалбоподателката е поискала от решаващия орган да установи верността на подадените данни и по двете удостоверения обр.УП-2, да се установят конкретни причини, поради които липсват ведомости за работни заплати за периода 01.01.2000г.-31.05.2005г., като в тази връзка да се установи защо не е възприето издаденото Удостоверение обр.УП-2№М-112/29.11.2012г. за периода 01.01.1997г.-31.03.2007г. като правилно и коректно издадено, противно на извода на длъжностното лице по „ПО“ издало „Разпореждането“ на 10.05.2013г., с което реално е намален размера на пенсията. Видно от решение от 13.11.2013г. решаващият орган е посочил, че с писмо осигурителят- [фирма] е уведомило контролните органи, че съхранява ведомостите за работни заплати за периода от 01.01.1997г.-31.12.1999г. и от 01.06.2005г.-31.12.2005г. и че липсват ведомости за окончателно платени работни заплати от 01.01.2000г.-31.05.2005г. Така от длъжностното лице по „ПО“ е установен

по-нисък осигурителен доход за периода 2000-2005г., съответно по-нисък коефициент, за който липсват изплащателни ведомости за работните заплати на жалбоподателката.

Подобни задължителни предписания „за издаване на коректни удостоверения за осигурителен доход“ били дадени и на другия осигурител на жалбоподателката „З.“К. за периода 03.04.2007г.-30.11.2010г. съгласно констативен протокол № 12/26.11.2012г.

В решението от 13.11.2013г. било посочено, че в резултат на новоиздадените документи за осигурителен доход е настъпила промяна в размера на осигурителния доход за втория базисен период от 01.01.1997г., като същия е намален с 683,67лв. В следствие на това е определен нов индивидуален коефициент-0,96, както и нов размер на пенсията в размер на 259,58лв.

Твърди се , че жалбоподателката е получавала заплата, която е по-голяма от минималната работна заплата, вкл. от посочения установен размер в решението „установен размер на осигурителния доход“, което се установява от представените по делото фишове за изплатени работни заплати и два броя трудови книжки.

Твърди, че неправилно с решението от 13.11.2013г. директорът на ТП на НОИ –С.-град е счел, че следва да приложи разпоредбата на чл.40,ал.6 от НПОС, т.к. за периодите посочени в констативните протоколи липсват ведомости за изплатени работни заплати при осигурителя [фирма] и поради това в издадените документи за осигурителен доход следва да се посочи минималната работна заплата за страната до 31.12.2002г., а за времето от 01.01.2003г. минималния месечен осигурителен доход.

Иска се отмяна на решение № РО-842/13.11.2013г. на директора на ТП на НОИ-С.-град.

Ответникът –директорът на ТП на НОИ-С.-град, чрез проц. си представител изразява становище за неоснователност на жалбата. Счита административният акт за законосъобразен, издаден в съответствие с материалния закон, при спазване на административно производствените правила за издаването му и в съответствие с целта на закона.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, на законосъобразността на оспорения административен акт и на посоченото в жалбата основание по чл. 146, т. 4 от АПК, приема за установени следните обстоятелства по делото:

От данните в пенсионното досие на жалбоподателката е установено, че с Разпореждане от 14.10.2011г. и е отпусната пенсия за ОСВ, считано от 01.12.2010г., в реален размер при общ осигурителен стаж за втора и трета категория труд по реда на чл.104 от КСО-39г.,05м. и 14дни. За първия базисен период преди 31.12.96г. осигурителния доход е определен в размер на 11 123,90лв., а за втория базисен период след 31.12.1996г. до 31.11.2010г. е определен в размер на 47 360,13лв. След извършена проверка в З. „К.“ и „З.“ от контролните органи на ТП на НОИ-С.-град, по реда на чл.108 от КСО е установено, че осигурителния доход в издадените документи-обр.УП-2 изх.№ М-58 от 28.02.2011г. за периода 01.01.1997г. до 30.03.2007г. и обр.УП-2 изх.№ М-59 от 28.02.2011 за периода 03.04.2007г. до 30.11.2010г. е невярно отразен и е в по-нисък размер. В следствие на извършените констатации и след задължителни предписания на контролните органи от осигурителя са издадени нови документи за осигурителен доход-обр.УП-2,изх.№ М-112 от 29.11.2012г. за периода 01.01.1997г. до 30.03.2007г. и обр.УП-2,изх.№ М-49 от

29.11.2012г. до 30.11.2010г.С Разпореждане № [ЕГН] от 10.05.2013г. Ръководителят по „Пенсионно осигуряване „ в ТП на НОИ-С.-град на основание чл.99,ал.1,т.2 от КСО е изменил размера на личната пенсия за осигурителен стаж и възраст, считано от 01.12.2010г., като е приел, че за втория базисен период 01.01.1997г.-30.11.2010г. дохода е в размер на 46676,46лв. или с 683,67лв. по малко от първоначално определения.Вследствие на това намаляване на дохода е определен и нов размер на индивидуалния коефициент 0,96лв., както и нов размер на пенсията-259,58лв./след преизчислението по §3, ал.1 от ПЗР на КСО от 01.04.2013г./

С решение№ РО-842 от 13.11.2013г. на директора на ТП на НОИ-С.-град е прието, че жалбата е неоснователна, т.к. съгласно чл.40,ал.3,изр.1 от НПОС осигурителният доход , върху който са внесени или дължими осигурителни вноски , се установява с осигурителна книжка, с документ по утвърден образец и с данните по чл.5,ал.4 КСО.При липса на данни за трудовото възнаграждение размерът на пенсията се определя по реда на чл.40,ал.6 от НПОС въз основа на минималната работна заплата, установена за страната, за съответния период , а за времето след 31.12.2002г.въз основа на минималния месечен осигурителен доход за работниците и служителите и за лицата работещи по договори за управление и контрол на търговски дружества.Приел, че в случая безспорно следва да се приложи разпоредбата на чл.40,ал.6 от НПОС, т.к.констатациите на контролните органи са извършени на база проверка на разчетно-платежни ведомости съхранявани ревизираните осигурители .Осигурителният доход се доказва само с документи издадени въз основа на изплащателни ведомости, други разходооправдателни документи и договори за възлагане на труд.Разплащателните фишове не представляват разходооправдателни документи.Същите не са подписани и подпечатани и не е посочено името и длъжността на лицето, което ги е издало.По изложени съображения жалбата е оставена без уважение.

В хода на съдебното производство е допуснато изслушването на основна и допълнителна съдебно-икономическа експертиза, заключенията по които не са оспорени от страните. Разпитани са и двама свидетели.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, подадена е от надлежна страна по чл. 117, вр. чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

По същество, същата е основателна по следните съображения:

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция е Решение № 842/13.11.2013 г. на директора на ТП на НОИ-С.-град, с което е оставена без уважение жалбата на М. Л. С. срещу разпореждане № [ЕГН] от 10.05.2013г. на ръководителя на «ПО». С посоченото разпореждане на ръководителя на «ПО» на М. С. е определена лична пенсия за осигурителен стаж и възраст в размер на 259,58лв. От оплакванията, съдържащи се в жалбата до решаващия административен орган, както и от оплакванията, съдържащи се в жалбата до съда следва извода, че между страните не съществува спор относно методиката, свързана с изчисляването на пенсията, а спорът е относно начина, по който е формирана общата основа на осигурителния доход, която служи за база на изчислението .

Процесните периоди са 01.01.97г.-30.03.1997 и от 03.04.2007г. до 30.11.2010г., като жалбоподателката претендира за посочените периоди да е била осигурявана на

по-висок осигурителен доход.

Установено е, че М. С. е била назначена в осигурителя Завод за метални конструкции-К. със Заповед № 418 от 02.06.1981г. "Шлосер-Шр", считано от 01.06.1981г. Трудовото правоотношение със жалбоподателката било прекратено считано от 01.04.2007г.

М. Л. С. е била назначена в осигурителя [фирма] с Трудов договор от 29.03.2007г., на длъжност "Машинист на кран" на пълно работно време, считано от 03.04.2007г. Трудовото правоотношение е прекратено със Заповед, считано от 01.12.2010г. М. С. отново е била назначена при осигурителя на длъжност „Кранист“ на пълно работно време, считано от 03.12.2010г. Последното правоотношение е било прекратено, считано от 03.02.2012г. Във връзка със задължителни предписания до осигурителите са били издадени нови документи за осигурителния доход съгласно които осигурителния доход на жалбоподателката за втория базисен период от 01.01.1997г. е намалял с 683,67лв.

От заключението на вещото лице по основното заключение се установява, че по данни на сченоводителя на осигурителя [фирма], разплащателни ведомости за периода 01.01.2000г. до 31.05.2005г. при осигурителя няма. След извършена инвентаризация на документи намиращи се в чували в различни помещения са открити Ведомости за изплатени аванси на работни заплати за периода 01.01.2000г.-31.05.2005г., за което са съставени констативни протоколи. Вещото лице е посочило, че индивидуалния коефициент на жалбоподателката изчислен след преглед на личното досие и данните от персоналният регистър на НОИ, както и определения въз основа на това размер на пенсията са правилно изчислени. Размерът на пенсията е посочен -259,58лв. точно толкова, колкото е определен и от ръководителя на „ПО“. Пенсията е изчислена и изготвените УП са издадени на база задължителни предписания на контролните органи на осигурителя, т.к. за периода не са съхранявани окончателни разплащателни ведомости. Горните изводи се подкрепят и разпита на св. Е. И.-счетоводител.

Във връзка с молба на л.182 от д. е допусната допълнителна СИЕ. В т.8.1 вещото лице е изчислило размера на пенсията за осигурителен стаж и възраст, считано от 01.12.2010г. до 10.05.2013г. по индивидуален коефициент определен на база осигурителен доход за периода 01.01.2000г.-31.05.2005г., съобразно определен размер на brutното и възнаграждение, като brutното възнаграждение е съобразено с представените по делото и анализирани от вещото лице фишове за работна заплата. Така според вещото лице индивидуалния коефициент на жалбоподателката възлиза на 1,103. Пенсията считано от 31.12.2010г. възлиза на 264,66лв., считано от 21.02. 2012 г.-272лв., а от 01.04.2013г. в размер на 296,08лв.

Съгласно чл. 40, ал. 2 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж (редакция за процесния период) осигурителният доход, върху който са внесени или дължими осигурителни вноски, се установява с осигурителна книжка, с документ по утвърден образец и с данните по чл. 5, ал. 4 КСО. Осигурителният доход за времето, през което е получавано обезщетение от държавното обществено осигуряване, изплащано от териториалното поделение на НОИ, се установява с данни от информационната система на НОИ. Документът, необходим за изчисляване на размера на пенсията на работещите по трудови правоотношения е образец УП-2, утвърден от управителя на НОИ. Съгласно чл. 40, ал. 3 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж документите по ал. 1 и 2 се издават въз основа на изплащателните ведомости, други разходооправдателни документи и договори за възлагане на труд от учрежденията,

предприятията или организациите, в които е придобит осигурителния стаж.

Съгласно чл. 40, ал. 5 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж в случаите, когато документите по ал. 2 липсват, осигурителите или техните правоприемници по изключение могат да издават удостоверения за осигурителен стаж и трудово възнаграждение или за осигурителен доход и въз основа на други автентични документи, щом те съдържат достатъчно данни за осигурителния стаж и за осигурителния доход. В процесия случай на жалбоподателя не е било издадено подобно удостоверение за осигурителния стаж от учреждениято, организацията или предприятието, в което същият е придобил осигурителния си стаж за посочения от него период. Както в производството пред административния орган, така и в производството пред настоящата инстанция в тежест на жалбоподателя е да докаже обстоятелствата относно осигурителния доход за посочените от него периоди с необходимите за това документи, които са посочени именно в чл. 40, ал. 2 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж. В процесния случай от жалбоподателката са били представена както трудова книжка, така и месечни разплащателни фишове за спорните периоди. Трудовата книжка действително представлява документ за установяване на трудов стаж, но не и за осигурителен доход. С нея могат да се установяват факти, свързани със съществуването на трудово правоотношение, но не може да се установява осигурителен доход. Това обстоятелство и така направените изводи, обаче не изключват приложимостта на чл. 40, ал. 5 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж, съгласно който случаите, когато документите по ал. 3 липсват, осигурителите или техните правоприемници по изключение могат да издават удостоверения за осигурителен стаж и трудово възнаграждение или за осигурителен доход и въз основа на други автентични документи, щом те съдържат достатъчно данни за осигурителния стаж и за осигурителния доход. Действително, не са открити разплащателните ведомости за процесните периоди, но съгласно трайно установената съдебна практика липсата на разплащателни ведомости не може да породи неблагоприятни правни последици за добросъвестния работник по трудово или приравнено по трудово правоотношение при определяне на осигурителния доход. В процесния случай вещото лице по назначената съдебно-икономическа експертиза е извършило задълбочено изследване, назначената по делото съдебно-счетоводна експертиза е дала заключение за размера на осигурителния доход на лицето за периода изчислен въз основа на запазените месечни разплащателни фишове, представени както на административния орган така и по делото, като е изчислило и размер на личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на М. С. в суми посочени по-горе в решението, която се различават от размера на пенсията, определен от органа по пенсионно осигуряване. Разплащателните фишове представляват автентични счетоводни документи, съдържащи цялата информация за получаваните месечни трудови възнаграждения. От информацията, съдържаща се в тях е видно името на лицето, предприятието, където същото е полагало труда си, длъжността, размера на brutното и нетното възнаграждение с отбелязването на всички направени удържки.

Следователно са налице предпоставките по чл. 40, ал. 5 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж за определяне по изключение на осигурителния доход на лицето въз основа на други автентични документи, съдържащи достатъчно данни относно размера на реално получените месечни трудови възнаграждения. В тази връзка следва да се има предвид обстоятелството, че смисълът на разпоредбите по социалното

осигуряване и по-точно тези, отнасящи се до документите, които следва да бъдат представени при пенсиониране е да бъде издирена обективната истина относно действително положения трудов стаж, респективно получения осигурителен доход. В процесния случай административният орган не е издирил обективната истина, като не е съобразил представените от жалбоподателя фишове за работна заплата за процесните периоди.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган - съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО ръководителят на съответното териториално поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Следователно, при издаването на обжалваното решение не са били допуснати нарушения на административно производствените правила, актът съдържа мотиви - в обстоятелствената му част има позоваване на правнорелевантните факти, а удостоверяващите ги доказателства са приложени към административната преписка, издаден е от компетентен орган. Същият, обаче е издаден в противоречие с материалния закон, което обстоятелство налага отмяната му като незаконосъобразен.

По изложените съображения оспореният административен акт е незаконосъобразен, поради което следва да бъде отменен.

С оглед на обстоятелството, че естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество преписката следва да бъде изпратена на компетентния административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, съдържащи се в мотивите на настоящото решение.

С оглед на изхода на спора на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 800 лв. - 200 лв. внесен депозит за вещо лице, 600 лв. възнаграждение за адвокат по представен договор за правна защита и съдействие.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи, съдът и на основание чл. 173, ал. 2, предложение второ от АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 842/13.11.2013 г. на директора на ТП на НОИ-С.-град, с което е оставена без уважение жалбата на М. Л. С. срещу разпореждане № [ЕГН] от 10.05.2013 г. на ръководителя на «ПО», с което е изменена личната и пенсия за осигурителен стаж и възраст, считано от 01.12.2010г.

ИЗПРАЩА административната преписка на ръководителя на "ПО" в Териториалното поделение на Националния осигурителен институт за произнасяне съобразно мотивите на решението.

ОСЪЖДА Националния осигурителен институт да заплати на М. Л. С. направените по делото разноски в размер на 800лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ